

j.politis@realnews.gr

γράφει

ο ΓΙΑΝΝΗΣ
Λ. ΠΟΛΙΤΗΣ

■ **ΒΡΕΘΗΚΑ** Σάββατο βράδυ στην Καλαμάτα. Είχα χρόνια να πάω εκεί. Ο γάμος τελείωσε νωρίς, υπήρχε χρόνος μέχρι το τραπέζι και είπα να περπατήσω στο κέντρο της πόλης. Μόλις βρέθηκα στον πρώτο πεζόδρομο, αν ήμουν ο Βαρουφάκης θα φώναζα δυνατά «Ουάου». Δεν ήταν μόνο ο δρόμος τέλειος, αλλά όλο το κέντρο της πόλης. Πεντακάθαρα, φαρδιά πεζοδρόμια, χωρίς σπασμένες πλάκες, όλα νοικοκυρεμένα, με άψογη αισθητική. Να μην πω για τα μαγαζιά. Το Κολωνάκι μου φάνηκε φτωχό μπροστά σε αυτά που είδα. Ο κόσμος στους δρόμους απολάμβανε μια από τις τελευταίες καλοκαιρινές νύχτες, στα ωραία καφέ μπαρ και εσπιατόρια. Συνέχισα να περπατώ και βγήκα στην παραλία. Η ίδια εικόνα.

Η **ΚΑΛΑΜΑΤΑ** δεν ανήκει ούτε στο Λουξεμβούργο ούτε στη Γαλλία ούτε στη βόρεια Ιταλία. Είναι μια πόλη της Πελοποννήσου. Στην περιφέρεια, σε άλλες πόλεις -να μη λέμε ονόματα- βάζεις τα κλάματα. Πώς είναι, λοιπόν, τόσο διαφορετική, όπως είναι και τα Τρίκαλα στη Θεσσαλία; Δεν πέρασε από αυτές τις πόλεις η πολυετής κρίση που τσάκισε τη χώρα; Πώς έγινε και όχι μόνο άντεξαν αλλά καλυτέρεψαν; Στην Καλαμάτα έχουν όλοι να σου πουν για το νέο στίσιμο της πόλης μετά τον καταστροφικό σεισμό και τη δουλειά που έκανε εκείνη την περίοδο ο «μυθικός» δήμαρχος Σταύρος Μπένος. Αλήθεια είναι αυτά. Πέ-

ρασαν, όμως, 35 χρόνια από τότε και κάποιοι συντήρησαν και βελτίωσαν αυτές τις δομές. Στην Καρδίτσα μιλούν όλοι για τον καινοτόμο δήμαρχό τους. Αλήθεια είναι και αυτό. Ενας άνθρωπος, όμως, δεν είναι ποτέ αρκετός. Χρειάζεται μια δυνατή ομάδα, ένα κράμα εκλεγμένων ανθρώπων, που δουλεύουν με πάθος, δεν κρύβονται πίσω από τη χρεοκοπία της χώρας και στο τέλος βάζουν τους κατοίκους στο παιχνίδι να αγαπήσουν την πόλη και να τη σεβαστούν. Λίγες ημέρες μετά πήγα στη Θεσσαλονίκη για δουλειά. Μαύρα χάλια. Μια ακόμη Αθήνα. Ρηγαμμένη, παρατημένη και γκριζα, μέσα στη βρομιά. Φαίνεται πως όχι μόνο δεν βρή-

Σαν πας στην Καλαμάτα

κε αντίσταση η κρίση εκεί, αλλά πέρασε σαν τσουνάμι από την πόλη που θέλουμε να κάνουμε οικονομική πρωτεύουσα και κέντρο των Βαλκανίων. Για να γίνεις μητροπολιτικό κέντρο το κατακτάς, δεν σου προσφέρεται ο τίτλος με τις εξαγγελίες των πολιτικών κάθε Σεπτέμβριο που θυμούνται τη Θεσσαλονίκη. Θα πείτε και στην Αθήνα, που τη θυμούνται κάθε μέρα αφού εκεί ζουν όλοι αξιωματούχοι της χώρας, έγινε κάτι καλύτερο; Όλα είναι χειρότερα από κάθε άποψη.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ πολλά λόγια ούτε αναλύσεις για τα χάλια της πόλης-σύμβολο του δυτικού πολιτισμού, όπως την αποκαλούν οι γραμματισμένοι σε όλο τον κόσμο. Μια βόλτα 10 λεπτών Σάββατο βράδυ στην πλατεία στο Μοναστηράκι, μια ανάσα από την Ακρόπολη, είναι αρκετή για να γίνεις έξαλλος. Είναι περιττό να περιγράψω τις εικόνες που όλοι, λίγο πολύ, έχουν δει. Σπασμένα πεζοδρόμια, που γλιστράς από τη βρομιά και έχουν να πλυθούν χρόνια για να φύγει το λίπος από τα σουβλάκια. Και παντού παγίδες, τρύπες

ακάλυπτες, που, αν ξεχαστείς, το κάταγμα σε περιμένει. Η Ερμού γεμάτη άστεγους πεινασμένους, ξαπλωμένους πάνω στα γεμάτα πεζοδρόμια από τους τουρίστες. Χειρότερα δεν γίνεται. Η Πλάκα, που έρχονται από την άλλη άκρη του κόσμου οι άνθρωποι να την επισκεφθούν, μια ατελείωτη μουτζούρα από κακότεχνα γκράφιτι. Η Σταδίου, εδώ και χρόνια, έχει κατεβάσει ρολά. Από την Παλαιά Βουλή και κάτω η πόλη κόβεται στα δύο.

ΝΑ ΜΗ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ για την πλατεία Κουμουνδούρου, την πλατεία

Για να γίνεις μητροπολιτικό κέντρο το κατακτάς, δεν σου προσφέρεται ο τίτλος με τις εξαγγελίες των πολιτικών

Βάθη και τους δρόμους κάτω από την Ομόνοια. Αυτή η πλατεία Ομοιοείας τι σου λείπει πάλι; Τη δεκαετία του '60 ήταν το στολίδι της πόλης. Τώρα είναι το σύμβολο της παρακμής. Εχω κρατήσει τη θυμωμένη δήλωση του Κώστα Μπακογιάννη όταν τον φιλοξένησα στην εκπομπή μου λίγες ημέρες πριν από τις δημοτικές εκλογές. «Οποιας δυσκολίες και να βρω, αυτή την πλατεία θα τη φτιάξω», είχε πει. Είμαι σίγουρος ότι το εννοεί. Η πραγματικότητα, ωστόσο, είναι πως δεν αρκεί μόνο η απόφαση του δήμου γι' αυτό το εγχείρημα. Εμπλέκονται πολλοί. Όμως το πείσμα και η επιμονή ενός δημάρχου μπορεί να φέρει μεγάλες ανατροπές.

ΧΩΡΙΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ, η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη εξέλεξαν δύο νέους δημάρχους με όραμα και όρεξη για δουλειά. Ο πρώτος, μάλιστα, έχει μεγάλη και επιτυχημένη διαδρομή. Μακάρι να κάνουν αυτά που οραματίζονται. Πριν από αυτά, όμως, χρειάζονται τρία πράγματα: Σκούπα, πινέλο και μυστήρι. Να καθαρίσουν τις πόλεις, να βάψουν τους τοίχους με ειδικές μογιές που φεύγουν εύκολα τα γκράφιτι. Και να στρώσουν τα πεζοδρόμια όχι με κάθε λογής πλάκες που σπάνε κάθε τρεις και λίγο, αλλά μετσιμεντοκονία, όπως στο Παρίσι. Κάτι θα ξέρουν οι Γάλλοι. Γρήγορη δουλειά και εύκολη στην επισκευή. Αν μη τι άλλο, βοηθάει να μη σπάμε τα πόδια μας στα πεζοδρόμια.

Νέος νόμος για την επαναπροώθηση

Του **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΟΝΤΗ**
a.kontis@realnews.gr

Νομοθετική «παγίδα» στον Ερντογάν επιχειρεί να στήσει η κυβέρνηση, η οποία τους επόμενους 8 μήνες έχει στόχο να θέσει σε δοκιμασία την προσήλωση της Αγκυρας στην ευρωτουρκική συμφωνία, επιστρέφοντας 6.000 πρόσφυγες στην Τουρκία. Με νέο νόμο, που θα κατατεθεί εντός του Οκτωβρίου για ψήφιση στη Βουλή, η Αθήνα επιχειρεί να άρει τα εμπόδια που θέτει μέχρι σήμερα η ίδια η ελληνική νομοθεσία στην επιστροφή των προσφύγων στην Τουρκία και τα οποία έχουν οδηγήσει στα γνωστά προβλήματα προσφυγικού υπερπληθυσμού στα νησιά του Αιγαίου.

Η επιστροφή στην Τουρκία των ανθρώπων που κρίνονται μη επιλέξιμοι για να λάβουν πολιτικό άσυλο στην Ελλάδα ήταν μια από τις βασικές προβλέψεις της Κοινής Δήλωσης Ε.Ε. - Τουρκίας για την αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης. Ωστόσο, μέχρι στιγμής τα αποτελέσματα της εφαρμογής της συγκεκριμένης διάταξης είναι απογοητευτικά και καταφανώς εναντίον της χώρας μας. Από το 2016 μέχρι σήμερα, στην Ελλάδα έχουν αφιχθεί περίπου 230.000 πρόσφυγες από την Τουρκία. Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα, όμως, τα επίσημα στοιχεία δείχνουν ότι η Ελλάδα έχει καταφέρει να επιστρέψει στην Τουρκία μόλις 1.836 άτομα, τα οποία μάλιστα, στην πλειονότητά τους,

Την επιστροφή 6.000 προσφύγων μέχρι τον Ιούνιο του 2020 στην Τουρκία θέτει ως στόχο το νομοσχέδιο για το προσφυγικό που κατατίθεται τον Οκτώβριο στη Βουλή

αποφάσισαν να μη ζητήσουν άσυλο από τη χώρα μας και να επιστρέψουν οικειοθελώς.

Ο νέος νόμος θα αναθεωρήσει δύο συγκεκριμένα άρθρα του ισχύοντος νόμου 4375 για το άσυλο, που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2016. Πρόκειται για το άρθρο 54 περί «απαράδεκτων αιτήσεων» και το άρθρο 56 περί «ασφαλούς τρίτης χώρας». Μέσα σε 3,5 χρόνια, από τις προβλέψεις περί «απαράδεκτων αιτήσεων» έχουν απορριφθεί μόλις 4.800 αιτήσεις ασύλου, αριθμός που θεωρείται εξαιρετικά χαμηλός σε σχέση με τα επίπεδα των ροών. Παράλληλα, λόγω των παραλείψεων του ισχύοντος νόμου για τον χαρακτηρισμό της Τουρκίας ως «ασφαλούς χώρας» για συγκεκριμένες υπηκοότητες, χιλιάδες μετανάστες στην Ελλάδα από το Αφγανιστάν και την Αφρική δεν μπορούν να επιστρέψουν στην Τουρκία. Με την εφαρμογή του νέου νόμου, κυβερνητικοί παράγοντες εκτιμούν ότι θα πολλαπλασιαστεί ο αριθμός των ανθρώπων στα ελληνικά νησιά, οι οποίοι μπορούν να επιστραφούν στην Τουρκία. Ο στόχος που έχει τεθεί είναι η επιστροφή 6.000 μεταναστών στη γειτονική χώρα μέχρι τον Ιούνιο του 2020.

Σε περίπτωση που η Αγκυρα θέσει οποιαδήποτε εμπόδια για την επιστροφή των προσφύγων, τότε θα βρεθεί εκτεθειμένη και η Αθήνα θα μπορέσει να αμφισβητήσει ευθέως την ισχύ της ευρωτουρκικής συμφωνίας, ενώ οι Βρυξέλλες θα έχουν το «πάτημα» να αποφασίσουν την παύση της παχυλής χρηματοδότησης προς την τουρκική κυβέρνηση που προβλέπει η Κοινή Δήλωση. Σημειώνεται πως η νομική διευκόλυνση των επιστροφών από τα νησιά στην Τουρκία έχει συζητηθεί στις συναντήσεις που είχε ο αναπληρωτής υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής **Γιώργος Κουμουτσάκος** με Γερμανούς αξιωματούχους τον Αύγουστο, όπως επίσης και στις συναντήσεις της Γερμανίδας καγκελαρίου **Αγκελα Μέρκελ** με τον πρωθυπουργό **Κυριάκο Μητσοτάκη** και του Έλληνα ΥΠΕΞ **Νίκου Δένδια** με τον Γερμανό ομόλογό του, **Χάικο Μάας**.